

קט"ב ית"כ

דעתו של רמב"ם

א) קט"ב לנחית

זכר למקום האל - ע"ה
בספק חסידה יכול לברך ולקח לרוב
להחזיק עד שיבא ודאי לילה כיון
שהוא ספק דרכו ועוד אומר
דאילו ביום סנוך למסכה עדיף
מיום תמימות כדלמרינן לעיל

א) קט"ב לנחית קט"ב (ד"ה כ"ב)

ב) קט"ב לנחית קט"ב (ד"ה כ"ג)

ג) קט"ב לנחית (ד"ה כ"ד)

ד) קט"ב לנחית קט"ב (ד"ה כ"ה)

ה) קט"ב לנחית קט"ב

ו) קט"ב לנחית קט"ב

ב' ואם טעו ביום המעצן וברכו על ספירת העמר, (י"א) (י"ב) חוזרים
(י"ג) לספר בשתחשף. (י"ד) והמזדקקים אינם סוברים עד (י"ז) צאת הכוכבים, (ט"ו) *וכן ראוי לעשות:

א) קט"ב לנחית (ד"ה כ"ו)

ב' (י"ב) חוזרים וכו'. הוא מדברי הרשב"א בתשובה סימן

קנ"ד, ומבאר שם שהקהל התפללו גם מעריב קדם, ולעצן מעריב אין להם לחזור ולהתפלל משום טרחה דצבורא ויבדלעיל
(רי"ש) סימן רס"ג סעיף י"ד. רק לעצן ספירה לא משגיחין בטרחה דידהו, (ט"ו) פי איך יאמר למשל 'עשרה ימים' ואינן אלא
תשעה, כי אותו היום תשיעי הוא ולא עשירי עד צאת הכוכבים, עד כאן דבריו שם: (י"ג) לספר בשתחשף. ובכרחה
(י"ז) פדין: (י"ד) והמזדקקים. רוצה לומר, דמן הדין (י"ט) הנה אפשר להקל לספר משתחשף אף קדם צאת הכוכבים, דבין
השמשות הוא ספק לילה ואזלינן לקלא בספק דרבנן⁴⁶, בספירה בזמן הנה שהוא מדרבנן לרב הפוסקים, אלא דמפל מקום אינו
נכון להכניס עצמו לספק לכתחלה, ולהכי המזדקקים ממתנינים עד צאת הכוכבים שהוא בודאי לילה⁴⁷: (ט"ו) וכן ראוי לעשות.
רוצה לומר, למכתחלה. ומפל מקום בדיעבד אם ברב⁴⁸ (י"ט) בין השמשות יצא, וכנ"ל. אכל האליה רבה מפקפק בזה (כ) ומצד

דנכון שיחזור ויספר בצאת הכוכבים בלי ברכה:

ז) קט"ב לנחית קט"ב לנחית קט"ב

מי שמתפלל ערבית עם הציבור לפני צאת הכוכבים ורוצה לנהוג
כהמזדקקים לספור אחר צה"כ, אלא שלכו נוקפו שמא יטרד וישכח לספור
אח"כ, יספור אז בלי ברכה ובתנאי שאם יספור אחר צה"כ אינו רוצה לצאת
עתה ידי ספירה, וכשיגיע הלילה יברך ויספור⁴⁹.

ח) קט"ב לנחית קט"ב לנחית קט"ב

* בספר אמת ליעקב (סי' תפט' הע' תנח) איתא הזמן היותר מוקדם לספור ספירת העומר הוא 38 דקות אחר
השקיעה.